

تقاضای معجزه

¹ آنگاه فریسیان و صدوقیان نزد او آمده، از روی امتحان از وی خواستند که آیتی آسمانی برای ایشان ظاهر سازد. ایشان را جواب داد که: در وقت عصر می‌گویید: هوا خوش خواهد بود، زیرا آسمان سرخ است؛³ و صبحگاهان می‌گویید: امروز هوا بد خواهد شد، زیرا که آسمان سرخ و گرفته است. ای ریاکاران، می‌دانید صورت آسمان را تمیز دهید، اما علامات زمانها را نمی‌توانید؟⁴ فرقه شریر زناکار، آیتی می‌طلبند و آیتی بدیشان عطا نخواهد شد جز آیت یونس نبی. پس ایشان را رها کرده، روانه شد.

خمیرمایه صدوقیان و فریسیان

⁵ و شاگردانش چون بدان طرف می‌رفتند، فراموش کردند که نان بردارند.⁶ عیسی ایشان را گفت: آگاه باشید که از خمیرمایه فریسیان و صدوقیان احتیاط کنید! پس ایشان در خود تفکر نموده، گفتند: از آن است که نان برداشته‌ایم.⁸ عیسی این را درک نموده، بدیشان گفت: ای سست ایمانان، چرا در خود تفکر می‌کنید از آن جهت که نان نیاورده‌اید؟⁹ آیا هنوز نفهمیده و یاد نیاورده‌اید آن پنج نان و پنج هزار نفر و چند سیدی را که برداشتید؟¹⁰ و نه آن هفت نان و چهار هزار نفر و چند زنبیلی را که برداشتید؟¹¹ پس چرا نفهمیدید که درباره نان شما را نگفتم که از خمیرمایه فریسیان و صدوقیان احتیاط کنید؟¹² آنگاه دریافتند که نه از خمیرمایه نان، بلکه از تعلیم فریسیان و صدوقیان حکم به احتیاط فرموده است.

مسیح، پسر خدای زنده

¹³ و هنگامی که عیسی به نواحی قیصریه فیلیس آمد، از شاگردان خود پرسیده، گفت: مردم مرا که پسر انسانم چه شخص می‌گویند؟¹⁴ گفتند: بعضی یحیی تعمیددهنده و بعضی الیاس و بعضی ارمیا یا یکی از انبیا.¹⁵ ایشان را گفت: شما مرا که می‌دانید؟¹⁶ شمعون پطرس در جواب گفت که: تویی مسیح، پسر خدای زنده!¹⁷ عیسی در جواب وی گفت: خوشبحال تو، ای شمعون بن یونا! زیرا جسم و خون این را بر تو کشف نکرده، بلکه پدر من که در آسمان است.¹⁸ و من نیز تو را می‌گویم که: تویی پطرس، و بر این صخره کلیسای خود را بنا می‌کنم و ابواب جهنم بر آن استیلا نخواهد

یسوع تحذیر من المرائین و تعالیمهم

¹ وَجَاءَ إِلَيْهِ الْفَرِيسِيُّونَ وَالصَّدُوقِيُّونَ لِيَجْزِبُوهُ، فَسَأَلُوهُ أَنْ يُرِيَهُمْ آيَةً مِنَ السَّمَاءِ.² فَأَجَابَ وَقَالَ لَهُمْ: إِذَا كَانَ الْمَسَاءُ قُلْتُمْ: صَحْوٌ، لِأَنَّ السَّمَاءَ مُحَمَّرَةٌ.³ وَفِي الصَّبَاحِ: الْيَوْمَ شِبَاءٌ، لِأَنَّ السَّمَاءَ مُحَمَّرَةٌ يُعْبُوسَةٌ. يَا مُرَاوُونَ، تَعْرِفُونَ أَنْ تُمَيِّزُوا وَجْهَ السَّمَاءِ وَأَمَّا عَلَامَاتُ الْأَرْمَنِ فَلَا تَسْتَطِيعُونَ؟⁴ جَبَلٌ شَرِيفٌ قَاسِيٌّ يَلْتَمِسُ آيَةً، وَلَا تُعْطَى لَهُ آيَةٌ إِلَّا آيَةُ يُوتَانِ النَّبِيِّ. ثُمَّ تَرَكَهُمْ وَمَضَى.⁵ وَلَمَّا جَاءَ تَلَامِيذُهُ إِلَى الْعَبْرِ نَسُوا أَنْ يَأْخُذُوا خُبْزًا.⁶ وَقَالَ لَهُمْ يَسُوعُ: أَنْظِرُوا وَتَحَرَّزُوا مِنْ خَمِيرِ الْفَرِيسِيِّينَ وَالصَّدُوقِيِّينَ.⁷ فَقَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ قَائِلِينَ: إِنَّمَا لَمْ تَأْخُذْ خُبْزًا. فَعَلِمَ يَسُوعُ وَقَالَ لَهُمْ: لِمَذَا تَفَكَّرُونَ فِي أَنْفُسِكُمْ، يَا قَلِيلِي الْإِيمَانِ، أَنْتُمْ لَمْ تَأْخُذُوا خُبْزًا؟⁹ أَوَحَى الْآنَ لَا تَفْهَمُونَ وَلَا تَذْكُرُونَ خَمْسَ خُبْزَاتِ الْخَمْسَةِ الْآلَافِ وَكَمْ قُقَّةً أَحَذْتُمْ؟¹⁰ وَلَا سَعَةَ خُبْزَاتِ الْآرْبَعَةِ الْآلَافِ وَكَمْ سَلًا أَحَذْتُمْ؟¹¹ كَيْفَ لَا تَفْهَمُونَ أَنِّي لَيْسَ عَنِّي الْخُبْزُ قُلْتُ لَكُمْ أَنْ تَتَحَرَّزُوا مِنْ خَمِيرِ الْفَرِيسِيِّينَ وَالصَّدُوقِيِّينَ؟¹² حِينَئِذٍ فَهَمُّوا أَنَّهُ لَمْ يَقُلْ أَنْ يَتَحَرَّزُوا مِنْ خَمِيرِ الْخُبْزِ بَلْ مِنْ تَعْلِيمِ الْفَرِيسِيِّينَ وَالصَّدُوقِيِّينَ.

بطرس بشهد ليسوع المسيح

¹³ وَلَمَّا جَاءَ يَسُوعُ إِلَى نَوَاحِي قَيْصَرِيَّةِ فِيلِثَسَ سَأَلَ تَلَامِيذَهُ قَائِلًا: مَنْ يَقُولُ النَّاسُ إِنِّي أَنَا ابْنُ الْإِنْسَانِ؟¹⁴ فَقَالُوا: قَوْمٌ يُوحِّثَانِ الْمَعْمَدَانِ، وَآخَرُونَ إِيلِيَّا، وَآخَرُونَ إِرْمِيَا أَوْ وَاحِدٌ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ.¹⁵ قَالَ لَهُمْ: وَأَنْتُمْ، مَنْ تَقُولُونَ إِنِّي أَنَا؟¹⁶ فَأَجَابَ سَمْعَانُ بَطْرُسُ وَقَالَ: أَنْتَ هُوَ الْمَسِيحُ، ابْنُ اللَّهِ الْحَيِّ.¹⁷ فَأَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ لَهُ: طُوبَى لَكَ، يَا سَمْعَانُ، بَنِ يُونَا، إِنَّ لَحْمًا وَدَمًا لَمْ يُعْلِنُ لَكَ لَكِنَّ أَبِي الَّذِي فِي السَّمَاوَاتِ.¹⁸ وَأَنَا أَقُولُ لَكَ أَيْضًا: أَنْتَ بَطْرُسُ، وَعَلَى هَذِهِ الصَّخْرَةِ أَسْأَلُ كَنِيستِي وَأَبْوَابُ الْجَحِيمِ لَنْ تَقْوَى عَلَيْهَا.¹⁹ وَأَعْطَيْكَ مَقَاتِيحَ مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ، فَكُلُّ مَا تَرْتَبِطُ عَلَى الْأَرْضِ يَكُونُ مَرْبُوطًا فِي السَّمَاوَاتِ، وَكُلُّ مَا تَحُلُّهُ عَلَى الْأَرْضِ يَكُونُ مَحْلُولًا فِي السَّمَاوَاتِ.²⁰ حِينَئِذٍ أَوْصَى تَلَامِيذَهُ أَنْ لَا يَقُولُوا لِأَحَدٍ إِنَّهُ يَسُوعُ الْمَسِيحُ.

یسوع ینبئ بقتله وقيامته لأول مرة

²¹ مِنْ ذَلِكَ الْوَقْتِ ابْتَدَأَ يَسُوعُ يُظْهِرُ لِتَلَامِيذِهِ أَنَّهُ يَنْبَغِي أَنْ يَذْهَبَ إِلَى أُورُشَلِيمَ وَيَتَأَلَّمَ كَثِيرًا مِنَ الشُّيُخِ وَرُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ وَالْكَتَبَةِ وَيُقْتَلَ وَفِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ

يَقُومَ. ²² فَأَحَذَهُ بُطْرُسُ إِلَيْهِ وَابْتَدَأَ يَنْتَهَرُهُ قَائِلًا: خَاسَاكَ، يَا رَبُّ، لَا يَكُونُ لَكَ هَذَا. ²³ قَالَتْفَتَ وَقَالَ لِبُطْرُسَ: اذْهَبْ عَنِّي، يَا شَيْطَانُ، أَنْتَ مَعْتَرِضٌ لِي لِأَنَّكَ لَا تَهْتَمُّ بِمَا لِلَّهِ لَكِنْ بِمَا لِلنَّاسِ.

الإِتْبَاعُ وَنَكَرَانِ الدَّاتِ

²⁴ حِينَئِذٍ قَالَ يَسُوعُ لِتَلَامِيذِهِ: إِنْ أَرَادَ أَحَدٌ أَنْ يَأْتِيَ وَرَائِي فَلْيُنْكِزْ نَفْسَهُ وَيَحْمِلْ صَلِيبَهُ وَيَتَّبِعْنِي. ²⁵ فَإِنَّ مَنْ أَرَادَ أَنْ يُخَلِّصَ نَفْسَهُ يُهْلِكُهَا، وَمَنْ يُهْلِكْ نَفْسَهُ مِنْ أَجْلِي يَجِدْهَا. ²⁶ لِأَنَّهُ مَاذَا يَنْتَفِعُ الْإِنْسَانُ لَوْ رَجَعَ الْعَالَمَ كُلَّهُ وَخَسِرَ نَفْسَهُ؟ أَوْ مَاذَا يُعْطِي الْإِنْسَانُ فِدَاءً عَنْ نَفْسِهِ؟ ²⁷ فَإِنَّ ابْنَ الْإِنْسَانِ سَوْفَ يَأْتِي فِي مَجْدِ أَبِيهِ مَعَ مَلَائِكَتِهِ وَحِينَئِذٍ يُجَازِي كُلَّ وَاحِدٍ حَسَبَ عَمَلِهِ. ²⁸ أَلَمْ أَقُولْ لَكُمْ: إِنَّ مِنْ الْفَيَآمِ هَهُنَا قَوْمًا لَا يَذُوقُونَ الْمَوْتَ حَتَّى يَرَوْا ابْنَ الْإِنْسَانِ آتِيًا فِي مَلَكُوتِهِ.

یافت. ¹⁹ و کلیدهای ملکوت آسمان را به تو می‌سپارم؛ و آنچه بر زمین ببندی در آسمان بسته گردد و آنچه در زمین گشایی در آسمان گشاده شود. ²⁰ آنگاه شاگردان خود را قدغن فرمود که به هیچ کس نگویند که او عیسی مسیح است.

اولین پیشگویی دربارهٔ مرگ و قیام عیسی

²¹ و از آن زمان عیسی به شاگردان خود خبردادن آغاز کرد که رفتن او به اورشلیم و زحمت بسیار کشیدن از مشایخ و رؤسای کهنه و کاتبان و کشته شدن و در روز سوم برخاستن ضروری است. ²² و پطرس او را گرفته، شروع کرد به منع نمودن و گفت: حاشا از تو، ای خداوند، که این بر تو هرگز واقع نخواهد شد! ²³ اما او برگشته، پطرس را گفت: دور شو از من، ای شیطان، زیرا که باعث لغزش من می‌باشی، زیرا نه امور الهی را، بلکه امور انسانی را تفکر می‌کنی!

جان‌بینی و انکار

²⁴ آنگاه عیسی به شاگردان خود گفت: اگر کسی خواهد متابعت من کند، باید خود را انکار کرده و صلیب خود را برداشته، از عقب من آید. ²⁵ زیرا هر کس بخواهد جان خود را برهاند، آن را هلاک سازد؛ اما هر که جان خود را بخاطر من هلاک کند، آن را دریابد. ²⁶ زیرا شخص را چه سود دارد که تمام دنیا را ببرد و جان خود را ببازد؟ یا اینکه آدمی چه چیز را فدای جان خود خواهد ساخت؟ ²⁷ زیرا که پسر انسان خواهد آمد در جلال پدر خویش به اتفاق ملائکه خود و در آن وقت هر کسی را موافق اعمالش جزا خواهد داد. ²⁸ هرآینه به شما می‌گویم که: بعضی در اینجا حاضرند که تا پسر انسان را نبینند که در ملکوت خود می‌آید، ذائقه موت را نخواهند چشید.